

ningerne til forslaget, at han allerede efter gældende ret har mulighed for at gribe ind, og han fastslår, at når han fremsætter lovforslaget, så er det, fordi en sådan afgørelse har principiel rækkevidde, og at den vil føre til en mængde retssager.

Senere hen har ministeren her under forhandlingerne i Folketinget ændret forklaring på, hvorfor han har fremsat sit lovforslag. Men jeg synes, vi har grund til fra Folketingets side at holde regeringen og ministrene fast på, hvad de siger i bemærkningerne til de lovforslag, de fremsætter. Ellers er det umuligt for os i Folketinget at deltage i en seriøs debat om, hvad de lovforslag, der bliver fremsat, drejer sig om. De ord, der står i de skriftlige bemærkninger, må stå til troende.

Spørgsmålet om lovforslagets grundlovs-mæssighed har også været til debat.

Her er det efter min mening vigtigt at sondre mellem forholdet til grundloven og forholdet til den almindelige retsopfattelse, og denne sontring mellem, hvad grundloven siger, og hvad den almindelige retsopfattelse siger, har efter min mening ingen udtrykt klarere end Per Federspiel under førstebehandlingen i Lands-tinget af den grundlov, vi i dag har i Danmark, og jeg vil citere fra Per Federspiels tale:

»Der er en ting her i landet, der går dybere end grundloven, en ting, som har stået gennem vekslende forfatninger, gennem håndfæstningernes kongedømme, gennem enevælden, gennem den frie forfatning. Det er loven, selve retsopfattelsen, hele vor gamle retskultur, som den har fundet udtryk – bedre, end nogen i dag kunne skrive det – i fortalen til Jydske Lov. Det er disse umistelige menneskerettigheder, som borgerne har krav på at beskyttes i deres nydelse af, også over for den lovgivende magt, og dér nytter store ord ikke. Det nytter ikke, at man i kapitlet om frihedsrettighederne skriver nok så stærke adjektiver. Det eneste, der dér har interesse, er: Hvordan skal jeg søge min retsbeskyttelse? Retsbeskyttelsen kan borgerne ikke søge andetsteds end hos domstolene.«

Det er denne efter min mening helt fundamentale forskel mellem, hvad grundloven siger, og hvad den almindelige retsopfattelse siger, jeg synes er det fundamentale i det lovforslag, vi har her.

Ministerens hensigt med lovforslaget er at undgå den magtens tredeling, som vi har her i landet. Ministerens hensigt er, at Folketinget skal træffe en afgørelse, som ministeren ellers

selv kunne træffe. Ministerens hensigt er, at vi med dette lovforslag skal undgå en række retssager.

Ud over det, som følger af magtens tredeling, er det jo en undergravelse af det ministeransvar, som er gældende for det arbejde, vi udfører her. Med dette lovforslag undergraver man ministeransvarets betydning og skaber præcedens for, at vidtrækkende beslutninger, som regeringen ellers administrativt har beføjelser til at træffe, skal forelægges for dette Ting.

Og jeg mener, at man med en sådan beslutning foretager en magtkoncentration i Folketinget, som ikke er i overensstemmelse med gode retsprincipper og ej heller i overensstemmelse med, at vi skal være politikere og ikke embedsmænd og administratorer. Med dette lovforslag gøres vi nemlig til undersøgelsesdommere og ikke til lovgivere.

Når vi taler om de principielle ting, er det efter min mening også vigtigt at holde fast i, at det skyldbegreb, man anvender fra regeringens side, er et kollektivt skyldbegreb: Tvind er skyldig, fordi det er Tvind, og ikke på grund af de handlinger, der er foretaget!

Jeg er af den opfattelse, at forbrydere skal stilles for en almindelig domstol og ikke for en folkedomstol. Og så mener jeg, at det er således, at vi har domstole, fordi vi dér har nogle instrumenter og nogle procedurer, som sikrer den enkeltes ret.

Jeg mener også, at vi med dette lovforslag giver Østeuropa og de lande, som netop i øjeblikket har store forfatningsmæssige spørgsmål om undervisning, et dårligt eksempel.

Tvindskolerne bygger på et marxistisk grundlag, som ikke kender til respekt for retsstatens institutioner, og det er derfor sørgeligt, at Tvindskolerne skal opleve den triumf, at ansvarlige politikere i deres kamp mod Tvindskolerne anvender midler, som undergraver den retsstat, som Tvindskolerne ikke selv har respekt for. Den triumf har Tvindskolerne ikke fortjent.

Jeg kan på baggrund af disse bemærkninger sige, at jeg agter at stemme for det dagsordensforslag, som SF har fremsat.

**Birthe Rønn Hornbech (V):**

Jeg vil sige det på en lidt anden måde end den forrige taler, for jeg går ud fra, at det kun er regeringens dagsorden, der kommer til afstemning, og den vil jeg så stemme imod.